

CAROLUS KWEL SCHOEFT 'T WEL
(Erstens kommt es anders)

Kluchteg spel in drei bedrieven

deur

WALTER G. PFAUS

in 't Grunnegs bewaarkt

deur

Anneke Dalmolen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CAROLUS KWEL SCHOEFT 'T WEL - ERSTENS KOMMT ES ANDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk Ederveen - heer des hoezes

Ginie - zien vraauw

Lars - hun zeun

Oma Agaat - moeke van Henk

Carolus Kwel - hun behulpzoame buurman

Edwin Ganzewinkel - verkapte vekaansievrund

Roos - zien even oetgekookte vraauw

Marij - hun dochter

Jasmijn - speultje van Edwin

DECOR:

De situoaatie wordt beschreven gezain vanoet de zoal. Links een deur noar het terras. Van dat terras huift men niks te zain. Rechts een deur dei voert noar de vertrekken van Oma en het toilet. In de achterwand een open deurgang. Rechtsof gaat noar sloapkoamers boven en linksof wordt allain gebruikt deur Henk en Ginie. Toneel zelf een deursnee hoeskoamer, inricht noar aigen gouddunken. De ainege veurwoarden binnen een baank en een telefoon.

EERSTE BEDRIEF

Eerste toneel

(Henk en Ginie zitten aan 't ontbijt, baide in de ochtendjas. Henk hoast haidal verbörge achter zien kraant, Ginie eet mit smoak.)

HENK: Ellis, nait proaten mit volle mond, mout ik dat nou aaltied weer zeggen?

GINIE: *(verwonderd)* Wat mout dat betaiken? *(pauze)*

HENK: Lars, hol die gedeist. Doe huifst nait zo te schreeuwen.

GINIE: Joa, neem mie nait kwoalek, mor wat is dat nou weer veur geroas? *(pauze)*

HENK: Zit nait zo te schransen, Oma, gainain wil joe wat ofpakken.

GINIE: *(tik tegen heur veurheufd)* Nou is hai echt deurdraaid. *(dut kraant van Henk naar beneden)* Kiek toch om die tou, man, wie binnen allain, haidal allain. Gain Oma, gain Ellis en gain Lars!

HENK: *(geirriteerd)* Nou, kin je mie nait ains mit rust mien kraant... *(kiekt om zok tou)* Verroest joa, wie binnen ja inderdoad allain! *(stroalt)* O joa, haidal allain! *(volt kraant op)* Doe haerst mie d'r nog wel even aan maggen herinnern.

GINIE: Kom nou, man. Al sinds weken hebben wie over niks aans proat, asdat wie eindelek ais vattien doage allain wezen zollen. En wat dustoe, nou 't eindelek zo wied is? Doe draaist gewoon dien gebrukeleke bandje of.

HENK: Mien gebrukeleke bandje?

GINIE: Nait din? *(imiteert 'm)* Lars, hol die gedeist, doe huifst nait zo te schreeuwen.

HENK: Vinst dat gek din? Het hai nait aaltied veul te veul lewaai, as wie aan toavel zitten?

GINIE: Joa zeker. Mor eerstens het dat te moaken mit overmoud en tweidens, zoas zegd, is hai d'r nou nait. En bie Oma hebben zokse opmaarkens al haidal gain nut.

HENK: Wat veur opmaarkens?

GINIE: *(imiteert 'm)* Zit nait zo te schransen, Oma, gainain wil joe wat ofpakken.

HENK: Mor doe waist toch zulf, dat zai aaltied zo'n opgebloazen gevuil het, as zai te vlug eet.

GINIE: Dat het ze ook as ze langzaam eet. Boetendes gaat zai gebukt onder reuma, jicht, galstainen en 'n moagzweer.

HENK: *(ontzet)* Laive tied! Aarme Oma!

GINIE: Mor in werkelekhaid mekaiert heur niks en is zai kerngezond.

HENK: Wilstoe doarmit zeggen, dat mien Moeke last het van hypochondrie?

GINIE: Wat ik er mit zeggen wil, is: dat zai dizze zaiktes aaltied het as heur wat nait noar de zin gaat. En dat waistoe best.

HENK: Mien Moeke is gain hypochonder.

GINIE: Heb ik ook nait beweerd. Ik heb allain zegd... (*aner toon*) Mor waarom zitten wie mekoar aigenlieks in de hoaren?

HENK: Doe bist toch zulf begonnen.

GINIE: (*zuchtend*) En doarop heb ik mie nou al dei weke op lopen te verheugen.

HENK: (*biedraaiend*) Kom nou, Ginie, ik toch zeker ook! Wat dochstoe! (*dichterbie, haand om heur scholder*) En wie zitten mekoar toch nait in de hoaren. Wie goan precies doun, wat wie ons veurnomen hebben. Vattien doage genieten van een heerleke rust. Vattien doage gain kinder, gain Oma, gain vesite of vrunden. Allain wie baide, haidal allain.

GINIE: Zoas wie dat al zo voak in onze dreumen veursteld hebben.

HENK: Precies. En nou ist zo wied. Twei weke aan ain stuk allain mor sloopen, eten en luiern en luiern en eten en sloopen.

GINIE: En tussendeur zol d'r meschain ook nog wel 'n smokje of kunnen, naitwoar...

HENK: Aine mor? Doezend krigst d'r! (*smokt heur*) Ononderbroken blief ik die smokken, twei weke laank!

GINIE: (*laachend*) Din komen wie nait aan sloopen en eten tou, loat stoan aan luiern.

HENK: O joawel. Wie blieven gewoon het haile riegje al mor ofwaarken.

GINIE: (*schalks*) Maggen wie d'r wel gainaine in loaten, dei ons perbaiert op te hollen of 't schemoa in de ware komt schoppen.

HENK: O nee, gainain komt d'r in! Gain oponthold, gain onderbrekens! (*smokt heur weer*)

Tweide toneel

KWEL: (*vrolek op via terras*) Een haile goiemörn, lu. Een törrel-
doefkesmörn zo te zain. (*Henk en Ginie vlaigen beschoamd oet
mekoar*)

HENK: (*richting terras wiezend*) Carolus, d'r oet!

KWEL: (*nait onder de indruk*) Doar kom ik net vandoan, man.

HENK: Din gaaist mor terug van woar ofst votkomen bist.

KWEL: Dat kin toch nait, Henk, joe hebben mie ja neudeg.

HENK: Aha. En wel van ons zel die din neudeg kennen hebben?

KWEL: Joe baide toch zeker! Dat kin ja nait aans! De kinder vot, Oma
oethoezeg en joe haildal allain. Dat holst toch gain haalve dag vol,
man! Joe hebben aine neudeg dei veur wat oflaiden zörgt... mit aner
woorden: ik bin hier onmisboar.

HENK: Wie kinnen die missen as koespien! D'r oet!

KWEL: Luuster jong, 't mag meschain nog nait zo tot die deurdringen,
mor je kinnen echt nait zunder mie, leuf mie mor.

GINIE: Kwel, wie willen vattien doage allain wezen! Hailemoal en
hailemoal allain! Zunder aine, wel din ook! Kinst dat din nait
begriepen?

KWEL: (*kiect heur ongeleuveg aan*) Nee.

HENK: Spoar die de muite, wicht. Tuurlek kin hai dat nait begriepen. D'r
oet! (*richting Kwel en noar terrasdeure wiezend*)

GINIE: Nait om onbeleefd te wezen, Kwel, mor wie hebben die echt nait
neudeg. Nogmoals, wie willen allain wezen!

KWEL: Goud, zoas joe wensen. Din goa ik weer... (*oarzelend richting
terras, zok nog ais omdraaiend*) Din eh... din bin ik vertrokken,
naitwoar.

GINIE: As wie die neudeg zollen hebben, buurman, roupen wie die
beslist. Eerlieks woar! Doe allain en aans gainain.

KWEL: Joa, joa, mor stel, dat ik het din nait heuren zol.. zel ik toch
mouten blieven opletten. (*oarzelend of*)

HENK: (*opgelucht*) Hai, hai, Carolus Kwel!

KWEL: (*hoasteg terug*) Haren joe mie roupen?

HENK: (*haard*) Nee, wie hebben die nait roupen! Nee, nee en nog ais
nee!

KWEL: (*mit baide handen bezwerend*) Goud, goud, ik heb 't begrepen.
Huifst nog nait zo te schreeuwen, heur.

HENK: Ik heb nait schreeuwd!

KWEL: Hest wel, man! Ik heurde het toch duudlek. Mor 't moakt niks oet,
heur! Ik vergeef 't die.

HENK: Kin 'k waardenen, aarg geschikt.

KWEL: O joa, ik wait zulf ook wel, dat ik geschikt bin, o joa, dat wait ik. En doaram zel ik joe nog ais wat vertellen. Ik mag 't aigenlieks nait, want ik heb zwoeren mien mond te hollen, mor joe mouten 't gewoonweg waiten.

HENK: (*heftig ofwerend*) Nee, nee, asjeblijft, astoe 't zwoeren hest, hol het din ook veur die. Geleuf mie, wie huiven het echt nait te waiten.

KWEL: Joawel, Henk, joe mouten 't waiten, want het gaait wel om dien Moeke.

HENK: Nou nee, loat mor zitten. Over mien Moeke bin ik haildal informeed. Ik wait alles van heur en over heur.

KWEL: Dat waist nait, kinst nait waiten... zai moakt zok noamlek hail veul zrgen om joe.

GINIE: (*schamper*) Och nee toch, wat ja zieleg. Moeke moakt zok zrgen om ons. Nou, nou.

KWEL: Joa, dat dut ze en nait zo zuneg ook. Zai is d'r noamlek van overtuugd, dat joe 't allain wezen nait kinnen verdroagen, doaram roezie goan moaken en veurdat zai terug is, al schaiden binnen. En dat zol zai beslist nait willen.

HENK: (*sarcastisch*) Most noagoan! Wel zol dat nou docht hebben, dat zai doar mit zol zitten.

KWEL: Mit zol zitten? Vreeslek zol zai 't vinden en doaram het ze mie opdroagen, mie zo veul meuglek om joe te bekommern.

GINIE: Kom, kom, Kwel, dat loopst gewoon te verzinnen.

KWEL: Ginie, mit de haand op mien haart, (*dut dat ook*) ik heb 't echt nait verzonnen!

HENK: Carolus, neem dien haand van dien haart, man. Verlaizen kinst het hier op dit moment toch nait. (*olek*) Of 't zol mouten wezen dat, (*spottend*) Ginie er mit vandeur zol willen goan.

GINIE: Joa hallo, (*mit vinger tegen veurheufd tikkend*) waist niks beters? Ik zol mie de aiwege vijandschop van Oma op de haals hoalen.

KWEL: Henk, ik zweer die...

HENK: Zweer nait, aans wost oppakt wegens meined.

KWEL: Mor eerlieks woar, jong, ik heb dat nait verzonnen!

HENK: (*mit doeme richting terras wiezend*) D'r oet!

KWEL: En as joe roezie moaken...

HENK: Moak die mor gain zrgen, doun wie nait. Dus doe kinst rusteg goan.

GINIE: Zeg buurman, haarstoe din, doust binnenkwamst, de indruk dat wie in 'n hevege stried verwickeld waren?

KWEL: Verwickeld wel en heveg ook, mor nait in stried. Mor wat nait is, kin komen.

HENK: (*schreeuwt en wiest*) Doar is 't terras en doar is de oetgang!

KWEL: Goud, veur dit soort oertugende overmacht mout ik wieken.
(*haalf richting terras*) Mor doe zelst d'r spiet van kriegen.

HENK: Ast nou nait vot moakst dast votkomst, zel het mie allain spieten,
dat ik die d'r nait eerder oetgooid heb.

KWEL: (*komt vlug en stroalend terug naar toavel*) Dankjewel, heur. Dien
spontoane oetneudeging om soamen mit joe 'n kopke kovie te
drinken, neem ik netuurlek hail groag aan, dankjewel.

GINIE: (*smekend*) Kwel!

KWEL: Goud, ik goa. Ik zel hier gain vout meer in dit hoes zetten, veurdat
je mie op de kneien smeekt hebben. (*of terras*)

GINIE: Nou is hai zwoar beledegd.

HENK: Mag gerust. Dei vattien doage waren van ons, binnen van ons
en blieven van ons en as dei Kwel dat nait ... (*er wordt aanbeld*) as hai
dat nou al weer is, din... din...

GINIE: Och nee, dat leuf ik nait. As je d'r via het terras oetbonjoerd
worren, kom je toch zeker nait weer via de veurdeure binnen.

HENK: Bie Carolus Kwel wait je 't mor nooit. Dei is net as 'n
vertegenwoordeger. Schop je hom via de veurdeure d'r oet, din komt
hai van achtern weer binnen.

GINIE: En as het echt 'n vertegenwoordeger wezen zol?

HENK: (*trekt Ginie tegen zok aan*) Nou en? Wie doun veur gainaine
open.

GINIE: Gain denken aan! Alles blijft potdicht. (*er wordt weer beld*)

HENK: As gainain opendut, nokt hai vanzulf weer of.

GINIE: Vanzulf. Din mout hai wel ofnokken. (*Blieven mit opgeheven
heufd luustern, lewaai bie terras*)

Daarde toneel

EDWIN: *(op via terras, blyft bie de ingang mit stroalende lach en oetgebraide aarms stoan)* Goiemörn, beste vrunden, doar bin ik eindelek! *(Henk en Ginie zitten as verstaïnd, kieken hom aan of zain ze 'n spouk)*

HENK: Neem mie nait kwoalek, mor wel binnen ie?

GINIE: En hou binnen ie binnenkomen?

EDWIN: *(dichterbie komend)* Twei vroagen tougeliëks! En omdat ik 'n heer bin, beantwoord ik de vraag van de vraauw des hoezes eerst: wel, mien beste Ginie, omdat aan de veurdeure gainain reageerde, docht ik, kom, ik goa via het terras, zodoude. En wat vraag twei betreft, dei aigenliëks het belangriëkste is: dei zol ik willen beantwoorden mit een wedervraag.

HENK: En dat is?

EDWIN: Kennen joe mie nait meer?

HENK: *(heufdschuddend)* Gain idee.

GINIE: *(oartzelend)* Ik zel 't echt nait waiten.

EDWIN: Ik zeg allain mor...Tenerife!

HENK: Ik bin vandoage nait in de stemming om roadseltjes op te lözen. Komen ie over vattien doage mor ais terug.

EDWIN: Ik zel joe 'n beetje helpen. Luuster: Tenerife, hotel Miramar, vair joar leden... En..? Kom, kom, en...? Begunt 't nog nait te doagen?

GINIE: *(kiekt Henk aan)* Doar binnen wie vair joar leden inderdoad mit vekaansie west.

HENK: Oké, mor wat het 'n aner... ik bedoul, dat mouten wie toch zeker zulf waiten.

EDWIN: Mor kom nou toch! En wel hebben joe doar leren kennen? Nou?

GINIE: Ik leuf... er begunt mie langzaam wat te doagen.

EDWIN: Mor nee, mien beste Ginie, dat is gain doagen meer. Nuim 't laiver kloarlichte dag! Ik bin 't echt! Wat Ganzewinkel ainmoal beloofd het, komt hai aaltied noa!

HENK: Ganzewinkel?

EDWIN: Joa jong, Edwin Ganzewinkel. Doe herinnerst het die toch zeker nog wel? Vair joar leden binnen wie hoast elke oavend soamen op kroegentocht west. Doe mit dien charmante vraauw en ik mit mien vraauwtje... waist nog, Ginie, doe en Roos konnen 't ook goud mit mekoar vinnen.... sjonge, waren dat mooie doagen!

GINIE: *(herinnering komt)* Joa, joa, ik leuf... hebben wie ons zo of en tou nait bie eh... hou haitte ze ook alweer... Henk, zai was nog 'n beetje familie van de banoanen, waist nog?

EDWIN: *(blyede)* Zugst wel wicht, doe waist het weer! Conchita haitte zai.

As ik nog denk aan dei mooie oavenden dat wie doar hebben genoten!

GINIE: Precies! Bie Conchita hebben wie mekoar dou aal troffen.

EDWIN: Elke oavend, Ginie, waist nog? En voak genog ook nog smiddo-ags. Oh jonges, hou voak heb ik nog aan dei mooie tied terugdocht! Joa, joa... En doar ist ook west, dat wie joe hebben mouten zweren joe te komen opzuiken.

HENK: Wie hebben joe eh, wie hebben joe dus oetneudegd?

EDWIN: Hé, waarom zo plechteg? Dou was het toch ook aaltied doe. Henkie, zee ik zo of en tou wel ais en ik wait nog goud hou doe hom din zatst te rieden.

HENK: O joa?

EDWIN: En om wat terug te doun, nuimdest doe mie Sint Edwina, waist nog? Minsen, minsen, wat hebben wie doar wat oflaacht! Krom hebben wie soms legen!

HENK: *(dreug, nuchter)* Most noagoan.

EDWIN: En nait om wat te zeggen, mor eerlieks woar, wie hebben 't er loater nog voak over had, Roos en ik. Wie binnen d'r nog aal van overtuugd dat het de mooiste vekaansie van ons leven west is.

HENK: *(fluusternd tot Ginie)* Doe kinst mie doodsloan, mor ik ken dei haile vint nait.

GINIE: *(normoale toon)* Toch wel, joa. Langzaam begint 't weer 'n beetje terug te komen.

EDWIN: *(griekt Ginies haand, begint dei te schudden, loat nait weer lös)* 't Is toch geweldeg, Ginie, dast het die weer herinnerst. Doe waist ook vaast wel weer dast ons oetneudegd hest. Joe haren zo'n mooi hoes verteldest doe en ik mout zeggen: doe hest nait logen, want 't is echt mooi en zo mooi roem. Mor zeg ais, woar binnen joen kinder?

GINIE: Dei binnen dizze moal zunder ons op vekaansie.

HENK: Luuster ais, Edwina...

EDWIN: *(loat Ginies haand lös, griekt dei van Henk, blijft schudden)* Nou herinnerst doe het die ook weer! Zugst wel, jong! 't Zel toch ook zunde wezen, veuraal as je noagoan hou goud wie het mit mekoar vinnen kunnen.

HENK: Mor eh.. zol ik mien haand weerom hebben maggen?

EDWIN: Dien wat?

HENK: Mien haand. *(wiest op zien haand)* Ik zol geern mien haand terug hebben willen, veurdast hom d'r ofrukst.

EDWIN: *(kiekt noar de haand)* Ach zo, hahaa...ik stoa ja nog aal dien haand te schudden! *(loat hom lös)* Dat magst mie nait kwoalek nemen, want as ik echt bliede bin, ken ik miezulf nait meer.

HENK: *(dreug)* Zitten wie op dezulfde golflengte, want ik ken die ook nait.

EDWIN: *(tot Ginie)* Nog aal dezulfde grappenmoaker as op

Tenerife...hahahaaa... Mor joe hebben de kinder allain op vekaansie sturd? Din binnen joe ja haidal allain. Of nee, wacht, doe haarst het dou ook nog over 'n schoonmoeke, nait? Dei woont ook ja bie joe.

GINIE: Klopt. Mor dei is er nou touvalleg ook tussenoet. Logeert bie heur aner zeun.

HENK: *(tot Edwin)* En doe gaaist er nou ook netjes tussen oet *(schoeft 'm richting terras)* Stap mor in dien auto en kom over een week of tweie mor terug. Meschain hebben wie din meer tied om 'n proatje te moaken en meschain dat ik mie die din ook weer kin herinnern.

EDWIN: *(zok weer terugwaarkend)* Stop ais even, wat moakst mie nou! Ik goa joe, nou je hier zo allain zitten te koekeloeren, toch nait in de steek loaten? Gain sproake van! Dat zol toch wel van slechte vrunds chop getugen, naitwoar.

HENK: Luuster vrund, hest din echt nait in de goaten, dat mien vraauw en ik allain wezen willen?

GINIE: Mor Henk, op 'n poar minuten komt het nou ook nait meer aan. Ik bedoul, hai zol toch mit ons kinnen broodeten.

EDWIN: Ogenblikje, heur. *(via terras of)* Ik ben zo weer terug.

HENK: *(gaait hom haalf noa)* Ik dou geliek de deure dicht.

GINIE: Nou wees toch nait zo ongastvrij en gedroag die 'n beetje. Meschain klopt het wel, dat wie hom oetneudegd hebben. 't Is ja ook al zo'n tied leden.

HENK: Zel ook wel. Mor eerlieks woar, Ginie, dat wie zó goud mit ze bevru nd waren, dat wil d'r bie mie nait in. 't Begunt mie nou ook wel wat te doagen, mor...

Vairde toneel

EDWIN: (*achter toneel*) Zo, kom mor vlug. 'k Heb 't allaank schoten, ploats genog hier. (*Henk en Ginie perplex*)

MARIJ: (*op mit kovver en tas, kwakt deze humeureg neer*) Wie stoan ons doarboeten de bainen in 't lief, intied staaist doe hier op dien elfendattegsten proatjes te verkopen.

EDWIN: (*achter heur aankomend*) Joa, joa, rusteg mor. 'n Beetje geduld mout toch nog wel kunnen! 't Is oeteindelek gain aannomen waark.

MARIJ: 'n Beetje geduld, nuimt hai dat! (*tot Ginie*) Woar is hier aargens de WC?

GINIE: (*knikt hailemoal perplex automoatisch noar rechts*) Doar.

MARIJ: (*geliek noar deure rechts, draait zok nog even om*) Oareg kennes te moaken... (*mit lichte boeging*) Marij... (*benaauwd*) Mor er is hoast bie! (*vlug of*)

ROOS: (*op via terras*) Hé Edwin, zolst de kovvers nait ais binnenhoalen? (*mit oetgebraide aarms op Henk en Ginie of*) Och nee, is dat nou nait prachteg, dat wie mekoar eindelek ais weerzain? (*omaarmt Ginie*) Wie haren onze ofspraak al veul eerder willen noakomen, mor aaltied en aaltied kwam d'r weer wat tussen. (*nou Henk omaarmend*) En doe, Henkie, oorzaak van mien sloapeloze nachten. Kom hier, din krigst 'n stevege smok. (*smokt hom oetbundeg op baaide wangen*) Ast ais wist, hou voak ik loater nog aan dei mooie uren mit die docht heb!

HENK: (*opgewonden*) Ginie, ik zweer 't die, ik heb nooit wat mit heur had. Ik ken heur nait ains, of eh, meuglek, wel wait... nauweleks!

ROOS: (*laachend*) Mien laive tied, Henkie, zó bedoulde ik dat toch nait. 't Was ja almoal hail aans. Doe wast de grootste grapjas van almoal! As ik er nog aan denk wat wie oflaacht hebben!

EDWIN: (*steunend op mit twee kovvers van terras*) Zai je wel, nou heuren joe het van Roos zulf. Ik zee het toch!

GINIE: (*ontdoan op kovvers wiezend*) Zollen joe mie ais willen vertellen wat dat mout veurstellen?

HENK: En je zellen het nait willen leuven, mor touvalleg bin ik doar ook hail beneid noar.

ROOS: Mor lu, wie willen eindelek onze belofte inlözzen. Joe hebben ons oetneudegd hier ais te komen logeren en wie hebben beloofd dat te doun. En hupsakee, nou binnen wie d'r. Tougeven, een beetje aan de loate kaant, mor beter wat loater din hailemoal nait, zeg nou zulf.

HENK: Hailemoal nait was mie aans een stuk aangenoamer west.

EDWIN: (*laachend*) Hahaaa, wat heb ik die veurspeld, Roos? Nog aal dezulfde grapjas. (*slaght Henk op zien scholder*) Ik verzeker die, jong, wie goan hier soamen weer prachtege doagen hebben. Woar sloapen

wie aigenlieks?

HENK: (*scholders ophoalend*) Wie hebben jammer genug gain heuzolder.

EDWIN: (*laacht haardop, bokst Henk vrundschappelek tegen zien borst*) Doe bist nog aal dezulfde deugnait! Gain spier veranerd, ik wos het wel.

ROOS: Zeg Henk, ik heurde net, dat ze d'r nait is, mor dien Moeke zel toch wel 'n tweipersoonsberre op heur koamer hebben, neem ik aan?

HENK: Dat wel, morre....

EDWIN: Is de zoak toch al regeld, man. Din sloapen Roos en ik in de koamer van dien Moeke en Marij krigt ain van de kinderkoamers. Din ist ja oplöst, wat doe?

HENK: Joa, joa, morre dat kin nait!

EDWIN: (*verwonderd*) En woarom nait?

HENK: Omdat...eh..omdat...

GINIE: Omdat dei koamer bezet is.

EDWIN: Bezet? En ik docht dat Oma d'r nait was. Tenminste, dat zeestoe toch?

HENK: Joa, joa, dat klopt. Mor desondanks is de koamer toch bezet.

ROOS: O joa? En deur wel?

HENK: Deur eh.. deur hom... ik bedoul eh... hai woont doar.

EDWIN: Wel? Joen hoesgeest soms? Moak die doar mor gain zörgen om, mien vrund! Wie binnen gek op particuliere spouken.

GINIE: Nee heur, in ernst, dat kin gewoon nait. Het is Henk zien staifvoader.

ROOS: Staifvoader?

HENK: (*kiekt Ginie onzeker aan*) Wat eh, wat zeestoe?

GINIE: Dien staifvoader toch. (*tot Edwin*) Henk zien Moeke is twee joar leden weer traauwd en nou woont heur man ook hier.

EDWIN: (*opgewekt*) Ach, zo zit dat! Mor beste minsen, wat gefit dat nou! Zo veulaisend binnen wie nait, dat mouten joe toch wel waiten. Zetten wie gewoon een noodberre op ain van de kinderkoamers en in de aner sloapt Marij. Kloar is Kees.

GINIE: Dat zol inderdoad de oplözzen west hebben kint, mor wie hebben jammer genug gain noodberre.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto